

1862 netop have en tilsvarende Bestemmelse, idet i sammes § 6 staar, at, saakvrent Fordelingen af Tienden vel har fundet Sted, men ikke er optaget i paagældende Afkomstdokument, bliver Dokumentet at forsynes med fornøden Retsanmærkning desangaaende; derfra har jeg taget Vædringsforslaget. Endelig er der en Ting, som man ikke maa lade ude af Betragtning. Naar man taler om Thinglæsning af Dokumenter i nærværende Forhold, er det ganske vist, at slike Hæftelser paa Eiendommene som Digeskyld kunne være meget betydelige; men i Reglen ville de dog være af mindre Betydning, og saa er det en stor Skam at paalægge den Privatmand, som kan have langt anden og større Interesse af til en vis Tid at faae Afkomstdokumenter thinglæst, f. Ex. naar han skal optage et Laan, at han maa ske i længere Tid skal standse og vente paa sin Thinglæsning, fordi Digeskylden ikke er berigtiget; det forekommer mig noget strengt.

Jeg havde troet og gledet mig til at kunne affordre Forhandlingen, da den ærede Ordfører tog Udvalgets Vædringsforslag under Nr. 15 tilbage, ved ogsaa at tage mit Forslag til § 19 tilbage til Fordel for den ærede Ministers. Det har jeg imidlertid i Dieblirket nogen Betænkelighed ved, fordi Udvalgets Vædringsforslag jo er optaget af det ærede 2det Medlem for 9de Kreds (Estrup), og det maa derfor være mig tilladt at gaa lidt nyere ind paa Vædringsforslaget, som saaledes er optaget af det ærede Medlem, idet jeg naturligvis nærmest maa henvende mine Bemærkninger til Ordføreren for Udvalget. Den ærede Ordfører yttede (Udførelse af Lohjosen), jeg bliver afbrudt med, at det ikke er til den ærede Ordfører, jeg skal henvende mig, men det er jo det Samme, til hvem jeg henvender mig, Bemærkningen gjøres i al Almindelighed . . .

Formanden: Maa ske jeg dog maatte henstille til det ærede Medlem at oppebie den Udvikling, vi kunne vente fra det ærede 2det Medlem for 9de Kreds (Estrup), der har optaget Forslaget; thi den ærede Ordfører har paa Udvalgets Begne ganske forlædt det.

Ogenbøll: Saa forbeholder jeg mig at tage Ordet, naar det ærede Medlem har høvt det.

Estrup: Ja, jeg har høvt til Hensigt at stemme for Udvalgets Vædringsforslag under Nr. 15, og da den ærede Ordfører ikke selv motiverede, hvorfor han nu ansaa Vædringsforslaget for at være overflødig, tror jeg at skyde ikke alene mig selv, men ogsaa de andre ærede Medlemmer, som have været tilbøielige til at stemme for Vædringsforslaget, at optage det, om ikke for Andet, saa dog for enten fra den ærede Ordfører eller den høt-ærede Landstingsmand, som sidder lige over for mig, og som har stillet et Vædringsforslag, der

gif mod Udvalget, eller fra den høt-ærede Indenrigsminister, som ikke har villet optage Udvalgets Forslag, at faae forklaret, hvorfor de ansaa Vædringsforslaget for at være overflødig. Jeg kan egentlig ikke erkjende, at det skulde paaligge mig særligt, fordi jeg har optaget Vædringsforslaget, at motivere det. Det forekommer mig, at jeg er fuldt berettiget til at vente, at i alt Fald Udvalgets Ordfører eller de Herrer, som ellers have stillet Vædringsforslag til denne Paragraf, skulle motivere, hvorfor de ansaa Vædringsforslaget for at være overflødig eller forkasteligt. Dette er jo ikke blot et Stiktespørgsmaal om, hvem der skal gaa først ind ad Døren, men det kunde jo ogsaa have større Betydning, fra hvis Side Motiveringen fremkom; det var jo muligt, at det kunde lykkes min ærede Gjenbo saa fuldtændig at faae mig overbevist om Overflødigheden af Vædringsforslaget, saa at al videre Diskussion faldt bort; jeg tvivler rigtignok høilig derom. Da jeg imidlertid har reist Spørgsmaalet allerede ved 1ste Behandling, skal jeg ikke undrage mig for ved 2den Behandling at udvilde videre de Betragtninger, som jeg den Gang gjorde gjældende. Det er jo nu kommet til at staa temmelig klart, men heller ikke mere end temmelig klart, at Inddæmningsdiger ikke skulle betragtes og behandles paa samme Maade som Bestyrtelsesdiger. Den høt-ærede Indenrigsminister har stillet et Vædringsforslag under Nr. 5, hvori det udtrykkelig siges, at Inddæmningsdiger efter en vis Tids Forløb, naar Grunden er skyldsat, kunne træde i Klasse med Bestyrtelsesdiger. Den ærede Landstingsmand, som sidder lige over for mig, har derimod stillet et andet Vædringsforslag til samme Paragraf, som paa ingen Maade bestemt vil afgjøre dette Spørgsmaal om, hvor vidt og naar Inddæmningsdiger kunne betragtes som Bestyrtelsesdiger. Jeg er nu i det særlige Tilfælde, at jeg maa betragte ikke alene Udvalgets Vædringsforslag under Nr. 15 eller i alt Fald dets Tilbage- tagen som motiveret, men at jeg ogsaa maa betragte det ærede Medlems Forslag som motiveret, skjøndt det heller ikke er sket. Jeg maa altsaa tillade mig at gjøre ærede Medlemmer opmærksomme paa, at det af min ærede Gjenbo (Ogenbøll) stillede Forslag til § 19 siger, at Loven ikke finder Anvendelse for det Første paa Klitter eller Sandflugtsstrækninger — derom ere jo Alle enige — men heller ikke paa Anlæg af Diger, ved hvis Opførelse der indvindes Land fra Havet eller fra Fjorde, med mindre det skjønes, at Hovedsiemeden ved Digets Opførelse har været Bestyrtelse og ikke Landvinding. Forslaget handler altsaa netop om Forholdet i det Dieblit, da et saadant tvivlsomt Dige opføres, men ikke om, hvorledes der siden bliver at forholde med Diget, efter at det er opført. Det ærede Medlem lader altsaa det Spørgsmaal uafgjort hen, om og naar et Inddæmningsdige kan betragtes som Bestyrtelsesdige. Derimod